

शाकुन्तलेय पु० शकुन्तलायाः अपत्यं ढक् । दुश्मन्तात्मजे
 शकुन्तलामेजे भरते नृपे जटा० ।
 शाक्त त्रि० शक्तिदेवताऽस्य अपत्यं । तन्त्रोक्ते शक्तिदेवतोपासके
 तस्य प्रसंगां सुखमाकात० २५८७ उक्ता “स्वर्गे मत्वे” च
 पाताले नास्ति शाक्तात् परः प्रियः । सौराष्ट्रां गाण-
 पत्यानां वैष्णवानां तथैव च । शैवानो चैव शाक्तव-
 क्रमयः क्रमयः प्रिये ! ” “शाक्ता एव हिजाः सर्वे न
 शैवा न च वैष्णवाः । उपासते यतो देवीं गायत्रीं पर-
 मात्मराम्” निर्वाणत० २५८७ । “अस्मात्पराधनं कत्वा
 नान्यस्माराधनं चरेत् । अन्यथा अरचादेवि ! योगिनी
 शपमात्मने” गन्धर्वत० । “तज्जन्वा रजतं धाम्यं कचं
 धार्यमनामया । एव एव कुयः शाक्तो न दर्भो वन-
 वन्धवः” श्यामार० । [अमरः ।
 शाक्तीक पु० शक्तिः प्रहरणमस्य ढक् । शक्रा योद्धरि
 शाक्य पु० शक-चञ् तत्र साधुः यत् । बुद्धे ।
 शाक्यशब्दनिर्दिष्टरन्त्ययोक्ता वधा
 “शाक्येष्टप्रतिपक्षं वाचं यस्मात् प्रचक्रिरे । तस्मादि-
 क्षाकुर्वन्त्यासौ भुवि शाक्या इति नृताः” भरतधृतवच-
 नम् । दशमस्कन्धाधिका पितृश्रमाः केचिदिक्षाकुर्वन्श्रमा
 मोतमवंशजकपिबन्धनेरान्त्रमे योगाभ्यासाय शाक्येष्टमे
 जनवाचाः शाक्या इति स्मृतिमापन्ताः ।
 शाक्यमुनि पु० शाक्यो मुनिः । बुद्धभेदे अमरः ।
 शाक्यसिंह पु० शाक्यवंशे सिंह इव । बुद्धभेदे अमरः ।
 शाक्त त्रि० शक्त्येदं स देवताऽस्य वा अपत्यं । इन्द्रसम्बन्धिनि
 इन्द्रदेवताके हविरादौ । स्त्रियां ङीप् । शक्रजन्तुः स्य-
 पराक्रमः अजगृह्णा अपत्यं । शक्रजन्तुपराक्रमायां
 दुर्गायाश्च “इन्द्राक्षी इन्द्रजननी शाक्री शक्रपराक्रमा”
 देवीपु० ।
 शाक्तर पु० शक-वरप् स्त्राये अपत्यं । हस्ते हेमच० ।
 शाख व्याघ्रो भ्रा० पर० सक० सेट् कटि चङि न चुञ् ।
 शाखति अशाखीत् ।
 शाख पु० शाख-अपत्यं । कतिकापुत्रे स्कन्दात्मजे शकुमारानु-
 चरगणभेदे “वस्मिपुत्रः कुमारस्तु शरकम्बे व्यजायत ।
 तस्य शाखो विशाखश्च नेगमेवश्च पृथग्जा” मत्स्यपु० ५५० ।
 २५८७परिच्छेदे सर्गस्थानीये पत्न्यांशभेदे शब्दच० । हस्-
 स्वांशभेदे (हान) स्त्री अमरः । २५८७परिच्छेदे ४राहो ५वेदे-
 वदेये च स्त्री मेदि० । ३५८७परिच्छेदे विभः । ७३६७परिच्छेदे च ।
 शाखाकण्ट पु० शाखाव्यापी कण्टः कण्टको यश्च । कुङ्की

हस्ते राजनि० । [पुटे अमरः । शाखापुत्रादयोऽप्यत्र
 शाखानगर न० शाखेव नगरम् । सूचनगरसमीपस्थे जट-
 शाखापित्त पु० शाखाच पित्तं यतः । पाणिपादादिदेह-
 शाखादाहे राजनि० । [स्त्रियां ङीप् ।
 शाखामृग पुंस्त्री० शाखास्यो मृगा पशुः । वानरे अमरः ।
 शाखान्ता स्त्री शाखास्यन्ता । हस्ते राजनि० ।
 शाखारण्ड पु० शाखायां वेदगाद्यायां रण्डः तद्विहित
 कर्मानाचरणात् । अशाखात्यागेनापरशाखोक्तकर्मकर्तारि
 हेमच० । [राजनि० ।
 शाखाल पु० शाखाः बाह्यस्थेन वन्यस्थ अपत्यं । दानीरहस्ते
 शाखाशिफा स्त्री शाखाकृदा शिफा सूचम् शाक० । वटा-
 दीनां शाखाजाते शूले अमरः । शिफाभारश्च शाखा
 युतायां गुह्यादिब्रतायाम् भरतः ।
 शाखिन् पु० शाखाऽप्यस्य इति । इहस्ते अमरः । २वेदेव-
 देगवति, इन्द्रपभेदे, ४ स्तेष्वभेदे च मेदि० ।
 शाखीट पु० शाख-व्याघ्रो खीटन् (यत्राखीट) हस्ते त्रिका-
 स्त्राये च । तत्रैव ।
 शाखिक पुंस्त्री० शकुन्तलहिवारवन्धवनिर्माषं शिखमस्य ङञ् ।
 चातिभेदे (शाखारी) अमरः स्त्रियां ङीप् । [रत्नमा०
 शाकुष्ठा स्त्री श्रुति शो-क यः अकुष्ठ इव यस्याः । गुह्यायां
 शाट पु० शट-चञ् । वस्ते अमरः । स्त्रीत्वमपि गौराङ्गीप् ।
 शाटक पु० शट-चञ् । वस्ते अमरः । स्त्रीत्वमपि टाम् ।
 शाव्यायन पु० श्रुतिभेदे, तेन प्रोक्तम् अपत्यं । २प्रकृतहोम-
 कर्मणि वैगुण्यसमाधनार्थं विहिते होमभेदे न०भवद्वयः ।
 शाव्य न० शठस्य भावः प्रज् । शठतायाम् । [चङि न चुञ् ।
 शाड् शाचायां भ्रा० शा० सक० सेट् । शाडते अशाडिष्ट कटि
 शाण न० शयेन निर्हन्तम् अपत्यं । शण्डत्वनिर्मिते शस्त्रादौ
 शण-दाने (तेजने) चञ् । (कटिपाथर) २कषयापाथे
 शस्त्रादीनां निकषणे तीक्ष्णरश्मयन्त्रभेदे मेदि० ४कर-
 पत्ने (करात) विभः । ५मात्रचतुष्कमाने मावप्र० ।
 शाशाजीव पु० शाशमालीवति आतजीव-अपत्यं । अस्त्र-
 तीक्ष्णताकारके शिखिनि हेमच० ।
 शाशि पु० शक-इप् । १पट्टहस्ते शब्दच० । शयेन निर्हन्ता
 इज् वा ङीप् । २शयनिर्मिते पट्टिकावस्ते शयनिकृष्टस्य
 च हेमच० ४हस्तकटाद्यादिस्त्रचनायां शब्द० । ५वस्त्र-
 मण्डपे (तंत्र) मेदि० ।
 शाणित त्रि० शण-दाने (तेजने) चिच्-त्त । तीक्ष्णोक्ते ।
 शापीर न० शक-वा० ईरच् । शोचनदमध्यस्तत्वे विभः ।